

farní sbor ČCE **U Salvátora**

říjen 2022

sborový list k Děkčinění

*Dobrořeč duše má Hospodinu,
a nezapomínej na všechna
dobrodiní jeho
Žalm 103*

Dobrořeč, duše má, Hospodinu...

Tak jako nejdřív ruka uhodí do strun, aby se posléze ozval akord, tak ani dobrořečit nemůže začít člověk sám od sebe. Nejdřív mu k tomu někdo musí otevřít ústa. Slova jako *Dobrořeč duše má Hospodinu*, ta nenajdeme dopředu nachystaná ve svém nitru jako pobožnou frázi, kterou můžeme vylovit a ukázat se s ní. K těm nás musí nejdřív kdosi rozeznít.

Dnes navíc ono biblické „praslovo“ *dobrořeč* nejednomu z nás vybaví jiné *dobro...*, nádvku, kterou cynici, co si ze svého programového sobectví udělali ještě výnosný kšeft, začali shazovat a ponižovat ty, kdo se utrpením, potřebností bližních nechávají pohnout k tomu, aby z uzavřené škatulky svého žití vyšli vstříc tam, kde je třeba pomoci.

Nuže, připomeňme si, že Hospodin je Dárce dobrého kvalit člověku nepředstavitelných. Hnojí svým požehnáním kdekoho a kdeco. Slunci nechává svítit na dobré i zlé, spravedlivé i nespravedlivé. Z jeho darů těží nejen farmáři pečlivě obdělávající půdu a pokorně šetřící přírodu, ale i velkoinženýři z všelijakých agrofertů, co se ani nezeptají, jaktože na těch jejich zplundrovaných polích ještě něco roste. Požehnané krásy života si užívají lidé žasnoucí, skromní, či aktivně a odpovědně pečující o tenhle svět i tupí konzumenti.

Teď jde o to, jak se k tomu Dárci postavit. Když se necháme oslovit, když vystoupíme ze stádní tuposti, která jen bere a neptá se, komu a proč děkovat; když už začneme tušit, tohle není jen tak, nebo se divíme, že tu pořád ještě můžeme bejt..., zve nás víra poděkovat. A děkovat, to znamená rezonovat. Ozvat se jako tušící a vděčné echo. Vyzpívat, vyslovit, že tyhle dary nepřijímáme jako samozřejmost, že nejsme tupí konzumenti ani požívační samolibci, že vnímáme tu nesamozřejmost. A když s úžasem pátráme po zdrojích té velkorysosti, přivede nás to k otázce: K čemu život takhle obdarovávaný může být? Čemu, komu mám sloužit?

t.

Bohoslužby k Díkůčinění

Letošní Díkůčinění budeme slavit **v neděli 2. října 2022**. Při bohoslužbách budeme slavit večeri Páně. **Při podzimních službách Božích** opět nasloucháme souvisle vykládanému poselství jedné biblické knihy. Letos se salvátorští kazatelé rozhodli pro epistolu „živé naděje“, **první list Petrův**.

Ohlédnutí za létem

Valtínovské utíkání s mesiášem

Poslední červencový týden se již po několikaleté konal „sedleckoprčicko salvátorský“ tábor. Letos jsme našli útočiště na faře ve Valtínově, kterou jsme si před pár lety ozkoušeli se salvátorským táborem. Vešlo se nás tam nakonec 20 dětí, dvě kuchařky, dva faráři, 9 vedoucích a pět praktikantů. Jak už to totiž bývá, děti odchované táborem chtějí jezdit dál, a tak je zapojujeme. Táborů se účastní děti ze sborů, kde se jinak s dětmi nepracuje, z rodin sociálně ohrožených a nebo děti s různými problémy při zapojování do kolektivu. I proto se vícero

vedoucích hodí, ti znalí věci fungují spíš jako osobní asistenti. Letos se zapojil i jeden z našich konfirmandů.

Osnovu programu tvoří biblický příběh, letos jsme si vyprávěli o Davidovi, jak nejdřív vyhrál nad Goliášem a potom musel utíkat a skrývat se před Saulem. S odrostlými skládáme či předěláváme táborovou píseň. Valtínov má krásné okolí, koupání na Zvůli, letos jsme objevovali, jak hrát mezi bludnými balvany, dříve skrytými v lese, teď „zviditelněnými díky“ kůrovci. Na tábory navazují víkendové pobyty, byť ten letošní podzimní se pro nedostatek času smrskne asi jen na neděli 16. října. Každopádně, pokud víte o dětech, které by měly zájem, (anebo třeba jejich rodiny nemají dostatek prostředků), určitě je pošlete nebo jim dejte vědět. Díky podpoře salvátorského sboru počítáme s konáním dvou letních táborů i do budoucna.

t.

Srpen v muminím údolí

V týdnu od 6. srpna jsme se vydali na salvátorský letní pobyt v Hradišti u Nasavrku. Celotáborová hra se zakládala na dvou knihách finsko švédské spisovatelky Tove Janssonové o skřítčích muminech, Kometa a Čarodějův klobouk. V předchozích letech jsme za témata volili nejrůznější mýty, báje a pověsti, a ty bývají občas dost drsné, tak jsme se letos pro změnu rozhodli pro odlehčené a milé muminí téma. I přesto šlo o vše: v Kometě hrozí zánik celého světa.

Vedoucí a děti ze salvátorských řad doplnili mimocírkevní kamarádi. Zúčastnily se děti ve věku od 6 do 16 let; těch starších nám stále přibývá a nemůžeme je ještě vzít mezi vedoucí, aby nebylo vedoucích víc než dětí. To je jedním z důvodů, proč jsme letošní tábor pojali trochu jinak. K tradičním hrám, soutěžím, bitvám, závodům či šifram jsme přidali řadu dílen, ve kte-

rých nešlo o soupeření s vedoucími, ale o spolupráci, a v některých dílnách vyučovaly a asistovaly i nejstarší „dětí“. Věnovali jsme se cirkusové akrobacii, historickému šermu, horolezení, slaňování, action paintingu či výrobě domácí tiskárny.

V souladu s námětem Komety probíral bratr farář Antalík s mládeží apokalypsu. Knihy o muminech však také vyprávějí o různých podobách rodiny a přátelství. S tím souviselo i téma nábožka pro menší – starozákonní příběh Josefa a jeho bratrů. Pokud toto čtete a máte děti, kterým příští rok bude aspoň šest let, neváhejte a pošlete je s námi do Hradiště! Příští termín je 12.-19. srpna 2023. Chcete-li se o táboře něco dozvědět, stavte se v sobotu 5. listopadu do kostela na táborový sraz a oběd, kde budeme promítat fotky a videa.

Barbora Cejpková

Ani mládež ani třicátníci, prostě Post-mládež

Každý čtvrtek v sudém týdnu se od dubna v levé sakristii salvátorského kostela schází skupina mladých lidí, kteří nejsou ani mládež, ani třicátníci. Post mládež jsme definovali jako pravidelné setkávání pracujících či studujících, primárně bezdětných lidí ve věku do 35 let, kteří se cítí nepatřičně na mládeži i na biblických hodinách pro dospělé. Společenství je otevřené nejen evangelíkům nebo obecně křesťanům, ale také hledajícím.

Myšlenka založení zvláštní skupiny přišla s věkem. Mnoho z nás se stále více vzdalovalo dvacátým narozeninám, vyměnilo školu za práci a přišlo nám, že v mládeži řešíme stále složitější otázky a tím znesnadňujeme konfirmandům možnost se plně zapojit. Přitom jsme vnímali, že mládež je hlavně pro ty, co nedávno konfirmovali, protože jsou ve věku, kdy je jejich vytrvání ve víře velmi zkoušeno. V době, kdy lidé po dvacítce nezakládají rodinu, vznikla nová sociální vrstva mladých bezdětných dospělých. Myslíme, že církev má mít odpověď i pro takto situované lidi a v tom nás podpořil farář Tomáš Trusina.

Založit Post mládež jsme chtěli už před covidovou pandemií, která nás donutila pozastavit plány. Začátkem roku 2022 jsme si řekli, že teď už snad další lockdowny nehrozí, a pustili se do práce. Sestavili jsme organizační tým ve složení Štěpán Esterle, Markéta Ryšavá, Tobiáš Potoček, Sára Fojtů a Jan Kopřiva. Už od počátku jsme hledali dvojici partnerských sborů, kde bychom mohli svůj záměr uskutečnit. Chceme tak oslovit podobně situované lidi na více místech a příchozím, které neznáme, ukázat skrze dvě různá místa konání církev v její různorodosti. Jsme vděční, že jsme našli přijetí u Salvátora. Naším druhým partnerským sborem je Kliment, kde ale setkávání začnou až teď v říjnu (v týdnech s lichým pořadovým číslem), protože ve sborových prostorách byli do září ubytováni uprchlíci z Ukrajiny.

Setkání Post mládeže mají různou podobu. Často se zabýváme biblickými tématy, kterými nás zhruba jednou za měsíc provádí farář sboru, jenž převzal záštitu. Ostatní programy pak připravují hosté. Mezi nimi se objevili nejen faráři, ale i přednášející Evangelické teologické fakulty UK. Společnou modlitbu a krátké biblické čtení nevynecháme ani když odlehčíme program např. hraním společenských her. Nejsou nám cizí ani přednášky odborníků na společensko kulturní témata, těm chceme věnovat více prostoru právě od října, kdy se začneme scházet s týdenní periodicitou. S účastí jsme spokojeni. Většinou se nás sejde přes deset a během půl roku se stihli objevit i zakořenit Post mládežníci, které předtím osobně nikdo z organizátorů neznal. To nás těší nejvíc, protože našim cílem bylo a je tvořit společenství, kam se nikdo nebude bát přijít. Také

jsme si vyzkoušeli, jaké to je pokračovat v programu přes léto, kdy má týdenní program ve sborech obvykle přestávku. Zájem o setkávání nebyl tak velký, ale průměrná letní účast 9,25 osob na setkání nás motivuje pokračovat v tomto experimentu i příští léto.

Jestli se nám něco nedaří, tak je to více se propojit se salvátorským sborem. Věříme, že se v tom časem zlepšíme a třeba k tomu pomůže i tento článek. Chceme jeho prostřednictvím pozvat na Post mládež všechny čtenáře v naší cílové skupině. Jak setkávání probíhá a co je zrovna na programu je podrobně rozepsáno na našem webu www.post-mladez.cz. Program i fotky z některých setkání dáváme na naše stránky na facebooku a instagramu.

Na závěr nám dovoluťe vyslovit poděkování za to, že jste nám umožnili se scházet ve vašem kostele. Mluvili jsme o svém záměru s více faráři a takové přijetí jako u vás a v Klimentu nebylo zdaleka samozřejmé. Naším přáním je, aby se u Salvátora některým účastníkům Post mládeže zalíbilo tak, že zde najdou svůj sbor. Tím bychom vám chtěli vaše velkorysé přijetí oplatit. Kéž se to s Boží pomocí podaří.

Za organizační tým Post-mládeže Štěpán Esterle

O iniciativě „Modlitba za Ukrajinu“ s Martinou Hanusovou

Při bohoslužbách slycháme zhruba jednou za měsíc pozvání na Modlitbu za Ukrajinu. Jak tato iniciativa vznikla, jsme se zeptali jedné ze zakladatelek, Marty Hanusové z Litomyšle.

V posledních letech se náš vnitřní klid rozplynul, nejenom kvůli pandemii covidu, ale přišla další rána v podobě války na Ukrajině. Ukrajina je již od roku 2014 částečně okupována ruskou armádou a v tomto roce se rozhořel válečný konflikt. Ptám se, čím můžeme Ukrajině vyjádřit podporu?

Předně chci říct, že nejsem žádný odborník na válečný konflikt na Ukrajině. To, co mě hnalo nějak vyjádřit nesouhlas s tím, co se na Ukrajině děje, byla láska k té zemi a vztek na to co si Rusko může dovolit – k Ukrajině a vlastně k nám všem. Myslím, si že podpora Ukrajiny není malá a v lecčems si i dokonce myslím, že by si z nás měly ostatní země vzít příklad. Když premiér této země navštívil Kyjev, byla jsem na to fakt hrdá. Co je ale důležité, je v podpoře vytrvat, a to i přes to, že jdeme do zimy a ceny energií, potravin se budou nadále zvyšovat a dotknou se nás všech. Nepolevovat

v sankcích a důsledně je dodržovat. Podporovat ruskou opozici. No a modlit se.

Ukrajinské občany potkáváme i v našem nejbližším okolí. Jako sousedy, v práci, ve škole, v obchodě... Jak jim máme dát najevo, že jsme s nimi?

Nemám ráda různé placky, odznáčky, vyjadřující různé názory, příslušnost k čemusi. Ale žlutomodrá stužka funguje výborně. Hlavně v tom veřejném prostoru, když se neznáte. Hned pak poznáte, kdo je z Ukrajiny, a oni zas, že je podporujete. Letmé úsměvy, pozdrav, vyjádření díků, ale také prosby o pomoc s orientací ve městě apod.

Kromě humanitární pomoci, existuje i další způsob jak projevit spoluúčast lidem, kteří ztratili své blízké, své domovy, svoji práci?

Být s nimi. Trávit s nimi volný čas, vzít je na výlet, na kolo, do kavárny, hospody, kina, na houby. Slavit narozeniny. Pokud si rozjedou nějaký svůj podnik, podporovat je, nakupovat u nich; nechtějí být pouze příjemci pomoci. Je to přesně takové to Franklovo mít v životě smysl. Aby v té hrůze zažívali trochu normální věci, na kterých se sami mohou podílet. A opět, modlitby.

Kdy a kde vznikla myšlenka zapojit se modlitbou za mírové řešení situace na Ukrajině? První společná modlitba?

V lednu toho roku. Ještě s Marií Jílkovou a Oskarem Voglem, jsme se postavili s vlajkou Ukrajiny před ruskou ambasádu,

a během chvíle tam na nás přijelo několik policistů, aby nás vyzvali k opuštění prostoru před ambasádou. Během toho, co nás legitimovali, nám pořád vlastně dávali najevo, že by nás tam nejraději nechali, ale to nemohou. A proč že si to neuděláme oficiálně, to by nás jenom doprovázeli, a že si to máme nahlásit a kam a pak že to bude ok. Čemuž jsme se divili, protože když jsme tam byli s vlajkami v srpnu loňského roku, tak nám policista, který nás vyhazoval, naopak tvrdil, že tam být vůbec nesmíme a vůbec, že už se nikam nepodíváme, protože už nás všichni mají a jestli víme, co se nám všechno může stát apod.

Prostě v tom lednu byla ta policie skvělá, a my jsme odcházeli v euforické náladě. Do konce se tam stal takový vtipný okamžik. Fotil nás tam zaměstnanec ruské ambasády a Oskar ho požádal, aby nás vyfotil i na náš telefon. Koukal na nás, jestli to myslíme vážně, nevím, zda to považoval za drzost či odvalu, ale nakonec nás vyfotil.

No a tak jsme si řekli, že do toho půjdeme. A že bychom to mohli udělat jako projev před ambasádou s modlitbou. A první, kdo nás napadl, byl Tomáš Trusina. Ten se tomu nebránil, jen si myslel, že by se na to hodil více Mikuláš Vymětal. Nakonec do toho šli společně. Domlouvali jsme se pak na on-

line schůzkách, kdy se k nám ještě připojila Tereza Jiroušková, a naopak Oskar měl moc povinností, tak to vzdal. První Modlitba za Ukrajinu byla 13. 2. 2022 v Praze. Šli jsme od ukrajinské ambasády k ambasádě Ruské federace a pak jsme průvod zakončili ve Stromovce. Nevěděli jsme, zda Modlitba bude pokračovat, řekli jsme si, že uvidíme podle situace. Další Modlitba se pak, bohužel už z jasných důvodů, konala hned 24. 2. 2022 před ruskou ambasádou.

Kde se pořádají tyto společné akce a kdo za tím stojí? Byli účastni i politici, velvyslanci? Nebo se sešli jenom lidé z církve? A je to ekumenické setkání, nebo čistě setkávání na půdě evangelické?

V Praze a v Litomyšli. Jestli dobře počítám, tak v Praze jich bylo devět a v Litomyšli tři. Jsme pořád stejná sestava, jen časem se k nám přidal ještě Matěj Opočenský. Takže jsme tři ženy, dvě z nás katoličky, a tři evangeličtí faráři. Tak si myslím, že naše skupina je ekumenicky a genderově vyvážená. Funguje to dobře. A v Praze máme dobré zázemí na na „faře“ u Trusinů.

V Praze je pak na samotných modlitbách více evangelíků i z řad farářů. V Litomyšli

je to vyrovnané a zde se zpravidla do modliteb zapojují všichni místní faráři, včetně jednoho baptisty z Ukrajina. V Praze za námi chodí otec Jakub Berka z kostela od sv. Ludmily na náměstí Míru, kde Modlitby již pravidelně pořádáme.

Na první modlitbu přišel Jevhen Perebyjnis, dnes již bývalý velvyslanec Ukrajiny, nezapomenu, jak věřil tomu, že to Rusko neudělá a také že pokud ano, bude se Ukrajinci bránit. Přišel také Hayato Okamura a průběžně spousta dalších vzácných hostů: Věra Roubalová, Anna Šabatová, Jana Hradilková, Olga Richterová, František Kostlán, Marie Koldinská, Zdeněk Chaloupka, Jakub Skalník, Tomáš Petráček a další na které si teď nevzpomenu.

V Litomyšli, kde jsme měli Modlitby tři, to má trošku jiný charakter. Jsou to takové modlitby spojené s oslavami. Jednou jsme oslavovali pravoslavné velikonoce a jednou den nezávislosti. Vždy přišlo hodně lidí z Ukrajiny a navařili a napekli ukrajinská jídla, zpívalo se, bylo zde vždy hodně silných emocí. Do oslav Dne nezávislosti (24. 8.) se zapojilo také Rodinné centrum v Litomyšli, které zajišťuje humanitární pomoc, poradenství, výuku ČJ a spoustu dalšího. Po oslavách nezávislosti pak přišli Ukrajinci s nápadem, že by s námi taky rádi oslavili nějaký náš svátek. Takže asi společně oslavíme 17. listopad. Jinak jsme rozhodnutí v Modlitbách za Ukrajinu pokračovat, dokud bude válka trvat.

Dovolím si na závěr opsat

MODLITBU ZA UKRAJINU

Někdy je obtížné poslouchat a číst zprávy.

Když se však týkají tváří, které známe, a hlasů, jež jsou nám blízké, bývá to ještě těžší.

Pane Bože, prosíme tě, uchovej ukrajinský lid hluboko ve svém srdci. Chraň je, modlíme se: před násilím, před politickými hrátkami, před využíváním a zneužíváním. Daruj, modlíme se: národům světa odvahu a moudrost, aby se postavily za spravedlnost, a stejně tak odvahu, aby se dovedly postarat a být štědrí.

Pane, ve svém milosrdenství od nás všech vzdaluj naše sklony, které hledají, jak by vládly ostatním. Zbav nás těch vlastností, které vedou k prosazování vlastních potřeb a přání před přáními a potřebami druhých.

Děti zveme

* 16. října na podzimní půlvíkendovku

Letos jsme bohužel nenašli čas na celý víkend, a tak v neděli 15. 10. budou bohoslužby s dětmi a po nich hry atd. až do pozdního odpoledne.

* sobota 5. listopadu na NÁBOŽKO.

Přidáme další postavu do zástupu svědků a prohlédneme si fotky a videa z tábora v Hradišti.

Uč nás, jak žít v lásce a důstojnosti a v respektu – podle tvého příkladu. Ve tvém jménu a skrze tebe, Amen.

Závěrem chci poděkovat za váš čas věnovaný tomuto rozhovoru a požádat Vás o doplnění něčeho důležitého, na co jsem se nezeptala. Čím může každý z nás osobně pomoci?

Každý ať pomáhá, jak může, jak mu to jeho situace dovolí. Ale modlit se můžeme kdekoliv a je to zadarmo. A srdečně Vás zvu na další Modlitbu za Ukrajinu, která bude v říjnu (sledujte sborová ohlášení nebo facebook – pozn. red.). Já osobně se nejvíce těším na tu modlitbu, která bude poslední a na které budeme děkovat za mír.

Rozhovor připravila Nada Kočnarová

Dospělé zveme

* úterý od 15,00 na KAVÁRNIČKU

Společenství kolem písniček, četby na pokračování. Rozhovory, kávička, pohostění...

* úterý od 18,30 na BIBLICKOU HODINU

Setkání nad biblí s možností rozhovoru. Sdílíme se o otázky i odpovědi. Letos čteme knihu proroka Jeremjáše.

Nakladatelství EMAN vydalo

sborník textů Dalibora Antalíka a Jáchyma Gondáše
ZDALEKA, ZBLÍZKA, Z HLUBIN I Z VÝŠIN, DNES.

Biblické pojmy a souvislosti.

Dalibor Antalík se v krátkých textech věnuje biblickému mudrosloví a posléze si všimá, jakým způsobem bibliční svědkové zpracovávají představy, běžné v náboženstvích Předního východu.

Jáchym Gondáš předkládá stručné průhledy, k nimž ho inspirovala příslovce, ojediněle i často v bibli užívaná. Z hlubin i výšin vzdálených časů může čtenář čerpat inspiraci a povzbuzení.

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz; farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz; kurátorka Jana Cejpová: 777 322 315, jana.cejpova@gmail.com; **Kancelář:** 222 313 884 – salvator@evangnet.cz; Jana Knoppová, sborová sestra a pokladní: 731 173 925; Helena Voverková, koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239; **Návštěvní hodiny** v kostele úterý od 9:00 do 12:00 a odpoledne od 16:00 do 18:00 a ve čtvrtek od 16:00 do 19:00.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1, Staré Město, Praha 1, Salvátorská 1045/1,
110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.